

BIULETYN PARAFIALNY

Kościół św. Kierana, katolicki

Kościół w Campbeltown i Islay

Ceann Loch Chille Chiarain

17 maja 2026

Siódma niedziela Wielkanocy

Kościół św. Kierana, Campbeltown, Kintyre

Siódmy tydzień w Wielkanocy

Wtorek: **Msza Święta, 18:00**

Środa: adoracja i modlitwa poranna, 9:30; **Msza święta, 10:00**

Grupa dyskusyjna: *Pismo Święte podczas Wielkanocy, 10:30 rano w Chapel House* (

Piątek: **Uroczystość pogrzebowa, godz. 13:00**

Hymny/Muzyka na niedzielę

Procesja

15 Alleluja, śpiewaj Jezusowi
(wers 1,2)

Ofiarowanie

158 Dary chleba i wina

Muzyka komunijna

Тебе поєм (Śpiewamy cię)

Po komunii

141 Wypełnij mój dom

Recesja

W przyszły weekend:

Sobota, 23 maja, msza czuwania, 18:00

Niedziela, 24 maja, Niedziela Zielonego Ducha,

Msza Święta, 10:00

Sakrament Pojednania: sobota 17:30-17:50 lub w dowolnym terminie na życzenie.

Kościół Episkopalny św. Kolumby, Bridgend, Wyspa Islay

7 czerwca, **Bożego Ciała: Msza Święta, godz. 16:00**

Odpowiedź psalmowa

Wierzę, że zobaczę dobroć Pana w krainie żywych.

Ewangelia

Alleluja, alleluja.

Nie zostawię was jako sierot, mówi Pan.

Odchodzę i przyjdę do was, a wasze serca będą się cieszyć.

Alleluja.

Antyfona Komunii

*Ojcze, modlę się, by byli jednością
bo my również jesteśmy jednością, Alleluja.*

Poświęć pięć minut

Poświęć tylko pięć minut dziennie, a twoja wiara będzie się pogłębiać i rozwijać – dzień po dniu.

PONIEDZIAŁEK: OPCJONALNE UPAMIĘTNIE NIE ŚW. JANA I, PAPIEŻA, MĘCZENNIKA

18 MAJA 2026

Patron niesprawiedliwie uwięzionych

Papież Jan I miał pecha zostać papieżem w czasach, gdy Kościół był podporządkowany władzy cesarza. Znalazł się między dwoma zwaśnionymi cesarzami: królem Teodorykiem Wielkim i cesarzem bizantyjskim Justynem. Uwięziony między młotem a kowadłem, starał się zabezpieczyć pokój, ale gdy przeciwne strony wolały wrogość, rozjemcy są odrzucani. Teodoryk kazał go uwięzić, a on zmarł w 526 roku z powodu złego traktowania. Ludzie nadal są niesłusznie więzieni w naszych czasach. Odwiedź Innocence Project, aby zobaczyć, jak jedna z grup pomaga niesłusznie skazanym odzyskać wolność.

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 19:1-8; Jana 16:29-33. *"Na świecie będziesz miał kłopoty, ale miej odwagę, podbiłem świat."*

WTOREK: WIELKANOC W TYGODNIU

19 MAJA 2026

Spójrz w lustro

Istotą chrześcijaństwa, a także tym, co odróżnia je od judaizmu i innych religii, jest poznanie Boga jako naszego Ojca. Jezus pozwala każdemu z nas osobiście poznać Boga jako naszego Ojca. Zobaczyc Jezusa to zobaczyć, jaki jest Bóg. W Jezusie widzimy doskonałą miłość Boga – Boga, który bardzo się troszczy i tęskni za mężczyznami i kobietami, kochając ich do granic poświęcenia za nich życia na krzyżu. Jezus jest objawieniem Boga – Boga, który kocha nas całkowicie, bezwarunkowo i doskonale. Czy szukasz jedności serca, umysłu i woli z Bogiem oraz jedności miłości i pokoju z bliźnim?

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 18:23-28; Jan 16:23b-28. *"Proś, a otrzymasz, aby twoja radość była pełna."*

ŚRODA: OPCJONALNE

UPAMIĘTNIE NIE ŚW. BERNARDYNA ZE SIENY, KAPŁANA

20 MAJA 2026

Grace mówi cicho

Co łączy chrypka i krwotoki? Patronat franciszkanki św. Bernardyny ze Sieny. Kanonizowana zaledwie sześć lat po śmierci, Bernardine często przedstawiana jest z zmęczoną twarzą: całe to wędrowne kazanie wykańcza, sprawia, że jesteś ochryply – a może też obolały od siodła. Bernardyna uczyniła "IHS" znanym monogramem Jezusa i szerzyła nabożeństwo do Świętego Imienia. "Ogniska próżności" były organizowane, gdy głosił: słuchacze rzucali do tego swoje kości, perfumy i buty na wysokim obcasie. Jego portret często przedstawia trzy mitry rozrzucone na ziemi na czasy, gdy odmawiał objęcia stanowiska biskupa. Nawet jeśli twój głos jest słaby, twój przykład może być potężny!

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 17:15, 22-18:1; Jana 16:12-15. *"To, co więc nieświadomie czcisz, ja wam ogłaszam."*

CZWARTEK: OPCJONALNE UPAMIĘTNIE NIE ŚW. KRZYSZTOFA MAGALLANESA I JEGO

TOWARZYSZY, MĘCZENNIKÓW

21 MAJA 2026

Bądź wdzięczny, że jesteś wolny

Święty Krzysztof Magallenes urodził się w 1869 roku w Guadalajarze, Meksyk. Pracował jako pasterz, zanim został wyświęcony na kapłana. W 1917 roku rząd przyjął antyklerykalną konstytucję. Seminarium zostało zamknięte, a w niektórych rejonach zakazano odprawiania Mszy. Christopher, 21 innych księży oraz trzech świeckich katolików w latach 1915–1937 polegli męczeńską śmiercią. Jego ostatnie słowa brzmiały: "Jestem niewinny i umieram niewinny. Z całego serca wybaczam tym, którzy są winni mojej śmierci, i proszę Boga, by przelanie mojej krwi służyło pokojowi naszego podzielonego Meksyku." Poświęć chwilę, by podziękować Bogu za dar wolności religijnej, z której większość z nas korzysta, i módl się za tych, którzy wciąż walczą, by ją osiągnąć.

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 22:30; 23:6-11; Jana 17:20-26. *"Dałem im chwałę, którą ty mi dałeś, aby mogli być jednością, tak jak my jesteśmy jednością."*

PIĄTEK: OPCJONALNE

UPAMIĘTNIENIE ŚW. RITY Z CASCIA

22 MAJA 2026

Nie wszystko stracone

Święta Rita, która zmarła w 1457 roku, można uznać za "świętą ocalałą", jedną z grupy świętych kobiet, które znosiły wczesne, czasem przymusowe małżeństwa, trudnych i często brutalnych mężów, wdowieństwo, śmierć dzieci i inne trudności, a jednak były i pozostawały świętymi ludźmi modlitwy i służby. Wstąpili do zakonów, zostali mistykami, zakładali szpitale oraz budowali kościoły i klasztory. Mimo że byli źle traktowani, kochali innych z wielką życzliwością. Choć mogli zostać porzuceni, nigdy nie porzucili wiary w Boga. Te ścieżki są dostępne dla każdego, gdy staje przed trudnymi sytuacjami.

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 25:13b-21; Jan 21:15-19. *"Jezus powiedział do niego: 'Nakarm moje owce.'*

SOBOTA: WIELKANOC W TYGODNIU

23 MAJA 2026

Co za radość!

Radość powinna być częściej celebrowana za to, czym jest. Wielki katolicki teolog XIII wieku, św. Tomasz z Akwinu, wierzył, że ludzkość dosłownie "nie może żyć" bez radości. Twierdził, że szczęście lub błogostawione szczęście jest ostatecznym celem lub celem ludzkiego istnienia i prowadzi do wizji istoty Boga. Chociaż przeszkody i niepowodzenia w życiu sprawiają, że trudno nam czuć radość przez cały czas, pamiętamy słowa zmarłej śpiewaczki operowej Beverly Sills, która mówiła, że nie zawsze jesteśmy szczęśliwi, ale zawsze możemy być pogodni. W tym radosnym okresie wielkanocnym wprowadź trochę radości we wszystko, co robisz i każdego, kogo dziś spotkasz!

Dzisiejsze czytania: Dzieje Apostolskie 18:23-28; Jan 16:23b-28. *"Proś, a otrzymasz, aby twoja radość była pełna."*

Czytania na Siódmą Niedzielę Wielkanocną

Dzieje Apostolskie 1:12-14

Mężczyźni i kobiety, którzy poszli za Jezusem, teraz poświęcają się modlitwie.

Psalm 27:1, 4, 7-8

Wystarczy podziwiać piękno Pana w świątyni.

1 List Piotra 4:13-16

Ci, którzy dzielą się cierpieniem Chrystusa, również będą dzielić Jego chwałę.

Jana 17:1-11a

Gdy nadchodzi jego godzina, Jezus modli się z pasją za tych, których kocha.

Słowa na Słowie

*

Gdyby bogacz przyszedł do twojego miasta i powiedział, że spłaca wszystkie długi wszystkich dłużników, którzy dziś do niego przychodzą, co byś zrobił? Czy zostawiłbyś wszystko i uciekał szczęśliwy? Czy poleciałbyś? Czy powiedziałbyś innym? A gdyby do twojego miasta przyszedł człowiek, który ma lekarstwo na każdą chorobę, i dowiedziałbyś się, że dziś możesz dostać to lekarstwo, co byś zrobił? Czy już biegnąłbyś do niego szczęśliwy, z okrzykiem na ustach, informując przyjaciół? A co jeśli imię Obcego to Jezus? Jeśli zdałeś sobie sprawę, że tak jest, i On właśnie teraz czeka w NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENCIE, na ciebie! A CO ZROBISZ?

(Arcadia Lodziewski, *Boski podręcznik – Zyskując radość*, 2017)

* *

W swoim przemówieniu na Ostatnią Wieczerzę Jezus mówi o swojej chwale i chwale swego Ojca. Co to za chwała? To krzyż jest tutaj tematem, o którym mówi Jezus. Jak krzyż ujawnia

swoją chwałę? W krzyżu Bóg objawia szerokość swojej wielkiej miłości do grzeszników oraz moc odkupienia, która odnosi dług grzechu i odwraca przekleństwo naszego potępienia. Jezus dał swojemu Ojcu najwyższą cześć i chwałę poprzez posłuszeństwo i gotowość do pójścia na krzyż. Największy zaszczyt, zaufanie i miłość, jaką ktokolwiek może okazać swojemu przywódcy, to Jego posłuszeństwo, nawet do tego stopnia, że poświęca własne życie. W wojnie największy zaszczyt nie należy do tych, którzy

przetrwać jedynie tym, którzy oddają najwyższą ofiarę własnego życia za swoich rodaków. Jezus mówi także o Ojcu, który przynosi chwałę Synowi przez wielką tajemnicę Wcielenia i Krzyża Chrystusa. Bóg Ojciec dał nam swojego jedynego Syna na nasze odkupienie i wybawienie z niewoli na grzech i śmierć. Nie ma lepszego dowodu Bożej miłości do każdego człowieka na ziemi niż Krzyż Jezusa Chrystusa. Na krzyżu widzimy nowy sposób miłości – miłość bezwarunkową, ofiarną i hojną ponad wszelkie pojmowanie.

Jezus mówi także o życiu wiecznym. Czym jest życie wieczne? To coś więcej niż tylko nieskończony czas. Nauka dziś poszukuje sposobów na wydłużenie życia; Ale to niekoniecznie sprawia, że życie tutaj jest dla nas lepsze. Życie wieczne jest bardziej jakościowe niż ilościowe. Mieć życie wieczne to mieć w sobie życie Boga. Gdy posiadamy życie wieczne, doświadczamy tu i teraz czegoś z Bożej majestatu, Jego pokoju, radości i miłości oraz świętości, która charakteryzuje życie Boże. Jezus mówi także o poznaniu Boga. Jezus mówi swoim uczniom, że mogą poznać jedynego prawdziwego Boga. Poznanie Boga nie ogranicza się tylko do poznania czegoś o Bogu, ale możemy poznać go osobiście. Istotą chrześcijaństwa, a także tym, co odróżnia je od judaizmu i innych religii, jest poznanie Boga jako naszego Ojca. Jezus pozwala każdemu z nas osobiście poznać Boga jako naszego Ojca. Zobaczyć Jezusa to zobaczyć, jaki jest Bóg. W Jezusie widzimy doskonałą miłość Boga – Boga, który bardzo się troszczy i tęskni za mężczyznami i kobietami, kochając ich do tego stopnia, że oddaje za nich swoje życie na krzyżu. Jezus jest objawieniem Boga – Boga, który kocha nas całkowicie, bezwarunkowo i

* * *

W czasach, w których żyjemy – w czasach ostatecznych, ten rogaty, łotr i zdrajca Boga nienawidzi kobiet w szczególny sposób, ponieważ nieustannie przypominają mu o naszej ukochanej Matce Maryi. Dlatego mężczyźni powinni otaczać wszystkie kobiety modlitwą w wyjątkowy i całym sercu, a kobiety powinny modlić się o ochronę do Archanioła Michała, wspierając także mężczyzn w ich apostołstwie. Trzymajmy się razem i wspierajmy, bracia i siostry, jednocząc się w Panu Jezusie, bo taka jest Jego wola. Amen!
(Arcadia Lodziewski, *Divine Handbook – Angelic Relationship*, 2019)

W miłości Chrystusa,
Ojciec Anthony

IKONY EWANGELISTÓW, APOSTOŁÓW I ŚWIĘTYCH: 27 APOSTOŁÓW I EWANGELISTÓW

Ewangelie Pisma Świętego – napisane przez św. Marka, Mateusza, Jana i Łukasza, powszechnie uznawane za autentyczne już w II wieku – stanowiły główny literacki wzór artystycznych przedstawień apostołów, uzupełniony bogactwem tradycji apokryficznych. Te święte teksty zainspirowały najwcześniejsze chrześcijańskie dzieła sztuki, gdzie apostołowie po raz pierwszy pojawiali się jako żywe postacie.

Zachowane ikony z VI wieku w klasztorze św. Katarzyny na Synaju prezentują uderzający, portretowy realizm. To właśnie w tętniącym życiem artystycznym środowisku Konstantynopola ustandaryzowana ikonografia apostoła naprawdę się wykrystalizowała.

Bizancjum: *Zgromadzenie Dwunastu Apostołów*. XIV wiek. Muzeum Aleksandra Puszkina, Moskwa.

św. Andrzeja oddają jego impulsywnego ducha dzięki odważnym, ekspresyjnym rysom. Nawet św. Jan, najmłodszy apostoł, przeczy oczekiwaniom jako paradoksalnie siwy mędrzec.

Szczególną uwagę należy się św. Łukaszowi, ukochanemu patronowi malarzy. Legenda głosi, że malował portrety Najświętszej Maryi Panny z Dzieciątkiem Jezus, tworząc trwały motyw ikonograficzny widoczny w sztuce wschodniej i zachodniej: Łukasz przy sztalugie, pędzel w ręku, uwieczniający Matkę Bożą.

Podczas gdy większość apostołów tworzy względną jednolitość – z wyjątkiem wyróżniających się postaci takich jak Piotr i Paweł, Jan, Andrzej i ewangeliści – kluczowe postacie mają wyraźne cechy zakorzenione w tradycji. Święty Piotr zazwyczaj wyłania się jako dostojny, siwy starszy z bujną brodą. Święty Paweł, w przeciwieństwie do niego, przedstawiony jest jako ciemnowłosy, brodaty uczonek, wyróżniony charakterystyczną łysą pasztetką. Portrety

Rus: *św. Łukasz Ewangelista pracujący nad ikoną Matki Bożej*, Włodzimierza, Muzeum Sztuk Pięknych w Pskowie, XVI wiek

Ranne światło

Komentarze do Ewangelii Św. Jana

Ewangelia św. Jana jest używana w lekcjonarzu na niedziele przy szczególnych okazjach, świętach i uroczystościach, a także w określonych porach roku, np. Wielkanoc, Boże Narodzenie.

Rozdział 23
Ofiara w ogniu

Jana 12:20-33

Najprawdopodobniej, gdy Jezus mówił o wzniesieniu lub wyniesieniu ponad ziemię, miał na myśli nie tylko Ukrzyżowanie, ale także nawiązał do liturgicznych ofiar w Świątyni, z których pewien rodzaj nazywano OLAH, czyli "ofiara powstająca w ogniu". Musiały to być całe ofiary

spalone i składały się ze zwierząt domowych lub ptaków. Prorok Ezechiel przepowiedział taką ofiarę nieskazitelnego baranka w rozdziale 46, kiedy przepowiadał o Nowej Jerozolimie, którą widział w swoich mesjańskich wizjach. Chrystus zatem działa jak kapłan, który składa ofiarę już nie ze zwierząt, lecz z siebie samego. Dla współczesnego człowieka ofiary ze zwierząt składane w czasach przed Jezusem mogą wydawać się nie tylko dziwne, ale także okrutne, ponieważ patrzymy na nie, zapominając o świecie, w którym miały miejsce. W okolicznych krajach ofiarowano także zwierzęta, a czasem nawet ludzi. Wydaje się, że ten rytuał, powszechny w wielu religiach, miał na celu złagodzenie strachu przed śmiercią w ogóle.

Śmierć była dla człowieka niepokonaną granicą, w której wyczuwał koniec własnej mocy i początek wszechmocy bóstwa. Zabijając zwierzę, człowiek w pewien sposób nie tylko przyzwyczajał się do śmierci i uspokajał swoje lęki, ale także, w sferze psychologicznej, pokonywał strach przed własną śmiercią. Dla Żydów jednak ofiarowanie zwierząt w ofierze miało dodatkowe znaczenie. Egipcjanie, Asyryjczycy, Babilończycy i inne ludy czcili zwierzęta jak bóstwa. Zabijanie zwierząt mogło więc stanowić akt zerwania z tendencją do czczenia stworzenia. Inni z kolei uważają, że akt ubojstwa zwierzęcia miał symboliczny charakter. Zwierzę uosabiało bestializowaną naturę człowieka. Zabicie zwierzęcia oznaczało symbolicznie zabicie wszystkiego, co zdegenerowało się lub stało się odczłowieczone. Byłoby to skrajnym wyrazem powrotu do tego, co ludzkie w nas. Maharal z Pragi twierdził, że jest to akt wyrażający zniesienie własnej istoty wobec Boga. Bliskość Boga sprawia, że moje własne "ja" zostaje zniesione, upokorzone jak zwierzę i rozmiąsnięte w ogniu w popiół nicości. Byłby to akt pokory w najbardziej radykalnym stopniu. Akt zbliżania się do Boga wymaga takiej koncentracji, jakbyśmy byli w chwili zabijania jakiejś istoty żywej. Liturgia ukazuje więc niezwykle napiętą bliskość między człowiekiem a Bogiem, jednocześnie przywołując otchłań śmierci między nimi. Jest więc napięciem wymagającym wyjątkowej mobilizacji w celu pokonania śmiertelnej przeszkody. Niektóre ofiary nazywano KORBAN. Gdybyśmy próbowali przetłumaczyć to słowo na angielski, musielibyśmy je oddać jako "drawing near"! Ofiary zbliżały człowieka do Boga, tworzyły najbliższą relację z Bogiem, a to był ich cel. Najbliższa bliskość Boga była celem wszystkich ofiar, ale jednocześnie czyniła przeszkodę widoczną: śmierć! Hebrajski KAREB, od którego pochodzi nazwa tych ofiar, jest tłumaczony w Księdze Izajasza dokładnie jako pragnienie zbliżenia się do Boga (Is 58:2). Ale dlaczego przez śmierć? Bo śmierć stanęła nam na drodze do życia w Bogu. Śmierć, która została poczęta z grzechu. Nie da się jej uniknąć ani zignorować. Trzeba ją przekroczyć. Ostatecznie tylko ktoś nieśmiertelny mógł tego dokonać, tak by śmierć nie była już otchłanią między człowiekiem a Bogiem. Kontekst powyższego stwierdzenia Jezusa jest ponadto korzystny dla tej interpretacji: Grecy podeszli do Filipa i wyrazili chęć zbliżenia się do Jezusa, a byli tam, by zbliżyć się do czcienia Boga.

Ksiądz spowiedział w seminarium. Mówi: Była zima, a w pokoju przyjętym nie było całkiem komfortowo. Był chłód jak w domu, gdzie nikt nie mieszka. Ktoś zwierzał mi się ze smutkiem, że od jakiegoś czasu nie czuł bliskości Jezusa, mimo że modlił się gorliwie. Modlitwa stawała się coraz bardziej doświadczeniem oddalania się od Boga. Dawniej czuł przyjemną bliskość Boga, która była nawet naznaczona ciepłem, a wręcz rodzajem palenia w ciele. "Dlaczego Bóg odszedł ode mnie, Ojczy?" Przypominałem sobie, jak mój ojciec uczył mnie jeździć na rowerze w dzieciństwie. Na początku trzymał jedną rękę pod siodłem, a drugą na kierownicy, tuż obok mojej ręki. Biegł razem ze mną, gdy siedziałam na rowerze, tak blisko, że czułam ciepło bijące od niego. Czułam jego oddech i bliskość, co dawało mi poczucie bezpieczeństwa. Ale gdy tylko zacząłem odzyskiwać równowagę, puścił kierownicę, zostawiając mnie wolną do kierowania i coraz rzadziej podtrzymywał siodło. A gdy już jeździłem dość swobodnie, biegł blisko tylko

wtedy, gdy upadłem – żeby mnie podnieść. Zachęcał mnie, żebym jeździł sam. Widziałem go stojącego w oddali, obserwującego moje wysiłki, palącego papierosa. W końcu wszedł na klatkę schodową bloku i zniknął. Nie czułem jego bliskości, ani go nie widziałem; Wiedziała tylko, że jest w domu. Ci, którzy już nie spadają, nie czują bliskości Boga. Wystarczy, by byli pewni, że On jest w tym domu, w którym jest wiele miejsc zamieszkania.

Szukamy Cię, gdy jesteś daleko; gdy jesteś blisko, przechodzimy obok Ciebie. Dlatego często wydajesz się zdystansowany!

Ojciec Anthony

Dookoła świata

Czasem pomijane wiadomości

RAPORT O MIGRANTACH

CORAZ WIĘCEJ I JESZCZE WIĘCEJ

Migracja międzynarodowa wzrosła ponad trzykrotnie w ciągu ostatniego półwiecza, z 84 milionów ludzi w 1970 roku do 304 milionów w 2024 roku. Migranci stanowią obecnie 3,7% światowej populacji, według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM).

Ponad 40% wszystkich migrantów – 121 milionów osób – urodziło się w Azji. Ponad jedna piąta pochodzi z zaledwie sześciu krajów azjatyckich: Indii, Syrii, Bangladeszu, Chin, Afganistanu i Pakistanu. W 2024 roku największy udział migrantów gościły Europa i Azja, które wynosiły odpowiednio około 94 i 92 miliony, co razem stanowiło 61% globalnej liczby. Najbardziej ruchliwym korytarzem migracyjnym pozostaje Meksyk–Stany Zjednoczone, z którego korzystało około 11 milionów osób w 2024 roku.

IOM podkreśla, że technologia, tańsze podróże i cyfrowa łączność ułatwiły poruszanie się bardziej niż kiedykolwiek. Jednak migracja jest nadal napędzana przede wszystkim przez trudniejsze realia: nierówności ekonomiczne, wojny, prześladowania, presję demograficzną i zakłócenia środowiskowe.

To tworzy wyraźny dylemat moralny. Stany mają obowiązek chronić swoje granice i zachować porządek społeczny, ale jednocześnie mają ludzki obowiązek, by nie traktować migrantów jako statystyki czy zagrożenia. Wielu przeprowadza się w poszukiwaniu pracy; wielu innych ucieka przed przemocą lub uciskiem. Każda poważna debata musi łączyć obie prawdy: prawo narodów do regulowania migracji oraz obowiązek dbania o godność każdej ludzkiej osoby.

ROK MERZA

WSPARCIE SIĘ ZAŁAMUJE

Rok po objęciu urzędu kanclerz Friedrich Merz stał się wyraźnie niepopularny. To, co zaczęło się w maju 2025 roku od ostrożnej sympatii społecznej, przerodziło się w gwałtowny spadek

poparcia.

W badaniu ZDF-Politbarometer na początku jego kadencji 47% oceniło jego wyniki jako "całkiem dobre", podczas gdy 35% uznało je za "dość słabe". Obecnie, według sondażu Forsa, tylko 11% Niemców jest zadowolonych z pracy rządu, podczas gdy 87% jest niezadowolonych. Merz notuje obecnie jeszcze gorsze wyniki niż były kanclerz Olaf Scholz, od dawna uważany za wyjątkowo niepopularnego.

Za tym spadkiem stoi kilka czynników. Koalicja CDU/CSU-SPD była naznaczona wewnętrznymi sporami dotyczącymi emerytur, podatków i reformy rynku pracy. Tymczasem gospodarka Niemiec pozostaje słaba, a wzrost PKB w 2025 roku wynosi zaledwie około 0,2%. Merz spotkał się także z wielokrotną krytyką za styl mówienia, który wielu wyborców uważa za niezadarny i źle oceniony.

Moralna kwestia dotyczy tu odpowiedzialności politycznej. Przywództwo Demokratów to nie tylko sprawowanie urzędu; Wymaga roztropności, uczciwości i umiejętności budowania zaufania. Rząd, który wydaje się podzielony, niepewny lub oderwany od zwykłych trudności, grozi pogłębieniem społecznego cynizmu. A gdy zaufanie do głównego nurtu polityki się załamuje, często bardziej radykalne siły wkraczają do działania, by wypełnić lukę.

ZDROWIE

UWAŻAJ NA TURBINY WIATROWE?

Naukowcy ze Szpitala Uniwersyteckiego im. Johanna Gutenberga w Moguncji twierdzą, że farmy wiatrowe mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia układu sercowo-naczyniowego. Ich wyniki laboratoryjne, jak twierdzą, potwierdzają dane statystyczne pokazujące wzrost liczby zagrażających życiu arytmii i niewydolności serca w miejscach narażonych na zakłócenia niskiej częstotliwości.

"Dane wskazują na istotnie zwiększone ryzyko chorób sercowo-naczyniowych w społecznościach o wysokiej ekspozycji na hałas niskiej częstotliwości" – podsumowuje badanie. Dr Peter F. Mayer, fizyk i redaktor czasopism technicznych, powiedział, że wyniki pomagają wyjaśnić, dlaczego osoby mieszkające w pobliżu farm wiatrowych zgłaszają problemy z sercem, zmęczenie i inne dolegliwości. Twierdził, że turbiny wiatrowe wytwarzają infradźwięki zdolne do podróży kilometrów do obszarów mieszkalnych, często na poziomie rzekomo bagatelizowanym przez władze.

Jeśli zostanie to potwierdzone, rodzi to poważne pytanie moralne. Przejście na czystsza energię jest uzasadnionym celem publicznym, ale nie kosztem zaniedbania zdrowia ludzkiego czy uciszania lokalnych społeczności. Istnieje tu napięcie etyczne między ambicjami ekologicznymi a obowiązkiem ochrony wrażliwych mieszkańców. Władze publiczne nie mogą lekceważyć obaw ani manipulować danymi dla celów ideologicznych. Dobro wspólne wymaga zarówno troski o stworzenie, jak i troski o ludzi.

RAPORT

BEZPOŚREDNIE I REALNE ZAGROŻENIE

W tym tygodniu przeczytałem, że Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego Polski opublikowała raport o swojej działalności w latach 2024–25, pierwszy tego typu dokument od lat. Przedstawia niepokojący obraz zagrożeń, z jakimi stoi państwo.

Najpoważniejszym zagrożeniem, określanym jako "rzeczywiste i bezpośrednie", jest działalność

wywrotowa inspirowana i organizowana przez rosyjskie służby wywiadowcze. Tylko w latach 2024–25 otwarto 69 śledztw kontrwywiadowczych dotyczących działalności służb zagranicznych – mniej więcej tyle, co w poprzednich trzech dekadach łącznie. Raport stwierdza również, że służby białoruskie i chińskie współpracowały z operacjami rosyjskimi.

Kolejnym niepokojącym trendem jest rosnące zainteresowanie wśród młodych ludzi propagandą terrorystyczną, w tym materiałami powiązаныmi z tzw. Państwem Islamskim. Agencja monitoruje także grupy ekstremistyczne, ruchy antysystemowe oraz organizacje gotowe do stosowania przemocy w celu osiągnięcia celów politycznych.

Stawka moralna jest oczywista. Państwo musi bronić swoich obywateli przed szpiegostwem, radykalizacją i przemocą polityczną. Ale musi to robić bez deptania wolności obywatelskich ani traktowania każdego dysydenta jako potencjalnego ekstremisty. kwestie bezpieczeństwa; Wolność też. Wyzwaniem jest stanowcze opieranie się prawdziwym zagrożeniom, unikając pokusy, by strach podważał rządy prawa.

Czytamy papieża Leona

Na ruinach naszej ludzkości, zranionej przez grzech i dlatego zawsze skłonnej do nadużyć, ucisku i wojen, zstąpiła czułość Boga, czułość miłosierdzia.

Kościół żyje w historii, służąc przyjściu Królestwa Bożego na świat. Zawsze głosi wszystkim słowa tej obietnicy, przyjmuje jej zobowiązanie do sprawowania sakramentów, zwłaszcza Eucharystii, oraz realizuje i doświadcza jej logiki w relacjach miłości i służby. (...) Jako znak i sakrament Królestwa, Kościół jest Ludem Bożym wędrującym po ziemi, który, wychodząc właśnie od ostatecznej obietnicy, odczytuje i interpretuje dynamikę historii w świetle Ewangelii, odślanając zło we wszystkich

jego formach i głosząc, słowami i czynami, zbawienie, które Chrystus pragnie przynieść całej ludzkości, oraz Jego Królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Kościół zatem nie ogłasza siebie; wręcz przeciwnie, wszystko w niej musi wskazywać na zbawienie w Chrystusie.

W tej perspektywie Kościół jest wezwany do pokornego uznania ludzkiej słabości i przemijania swoich instytucji, które – choć służą Królestwu Bożemu – mają przemijającą formę tego świata (por. LG 48). Żadna z instytucji Kościoła nie może być absolutyzowana; przeciwnie (...) są wezwani do ciągłej konwersji, do odnawiania form i reformowania struktur, do nieustannego odrodzenia relacji, aby mogły naprawdę odpowiadać swojej misji.

Audiencja ogólna, 6 maja 2026.

Ponieważ Bóg nas najpierw kochał, my też możemy kochać; a kiedy naprawdę kochamy Boga, wtedy naprawdę kochamy siebie nawzajem. Podobnie jest z życiem: żyje tylko ten, kto je otrzymał; Podobnie tylko ten, kto był kochany, może kochać. Przykazania Pana są więc porządkiem życia, który uzdrawia nas z fałszywych miłości; Są stylem duchowym i ścieżką prowadzącą do zbawienia. Właśnie dlatego, że Pan nas kocha, nie zostawia nas samych w życiowych próbach: obiecuje nam Parakleta, czyli Adwokata, obrońcę, "Ducha Prawdy" (J 14,17). Jest darem, którego "świat nie może otrzymać", dopóki uparcie pozostaje w złu, które

uciska biednych, odrzuca słabych i zabija niewinnych. Każdy, kto jednak odpowie na miłość, z jaką Jezus kocha, znajduje w Duchu Świętym niezawodnego sojusznika.

Regina Caeli, 10 maja 2026.

Zostałem wybrany następcą Piotra w dniu modlitwy do Matki Bożej Różańcowej z Pompejów. Dlatego musiałem tu przyjść, by powierzyć moją posługę ochronie Najświętszej Maryi Panny. (...) Różaniec, oparty na modlitwie Zdrowaś Maryjo, prowadzi nas do chwili Zwiastowania, kiedy Słowo Boże stało się ciałem w łonie Maryi. Z tego łona świeci Światło, które nadaje pełne znaczenie historii i światu. Pozdrowienie, które anioł Gabriel zwraca się do Matki Boskiej, jest zaproszeniem do radości: "Witaj, łaski pełna." Tak, Zdrowaś Maryjo jest zaproszeniem do radości: Gabriel mówi do Maryi, a w niej do nas wszystkich, że na ruinach naszej ludzkiej natury, zranionej grzechem i dlatego zawsze skłonnej do nadużyć, ucisku i wojen, zstąpiła czułość Boga, czułość miłosierdzia, która w Jezusie przybiera ludzką twarz. (...) Różaniec Święty to ukryty silnik, który umożliwia wszystko inne.

Wizyta duszpasterska w Pompejach, 8 maja 2026 r.

Co to znaczy być uczniem Chrystusa?

Dzisiejszy świat wymaga odważnych świadectw od ludzi wierzących. Bycie uczniem Chrystusa czasem wiąże się z bardzo wysoką ceną. Sam sakrament Świętego Chrztu zobowiązuje nas do bycia uczniami Jezusa i głoszenia Go innym.

Bycie uczniem Chrystusa oznacza, że podążam za Nim przez życie, że jestem z Nim w głębokiej bliskości. Aby być uczniem Jezusa, trzeba być głęboko w Nim zakorzenionym. "Gdy idziemy śladami Pana, nasze życie staje się podróżą nadziei. (...) Ścieżka tej drogi prowadzi przez radości i trudności zwyczajnego, codziennego życia: w rodzinach, szkołach lub na uniwersytetach, podczas zajęć rekreacyjnych oraz w waszych wspólnotach parafialnych" – powiedział Benedykt XVI podczas spotkania z młodzieżą w Nowym Jorku. Bycie uczniem Jezusa oznacza, w życiu chrześcijanina, stałą relację z Nim. Każdy z nas uczy się być uczniem Chrystusa poprzez adorację Najświętszego Sakramentu, udział w Mszy Świętej i modlitwę. Uczeń Jezusa powinien traktować swoją relację z Nim jako priorytet. "Ten, kto pozwala się przyciągnąć tej więzi miłości i życia z Panem Jezusem, staje się

Jego przedstawicielem, Jego 'ambasadorem', zwłaszcza przez swój sposób bycia i życia" – nauczał papież Franciszek. Wiem, że jako chrześcijanin, uczeń Chrystusa, muszę czuwać nad swoim duchowym i wewnętrznym życiem, aby się nie rozpadło, i że muszę starać się ukształtować swoje sumienie.

Bardzo potrzebną szkołą dla ucznia Chrystusa jest regularne czytanie Pisma Świętego; w Ewangelii musi także zobaczyć samego siebie. Słowo Boże jest źródłem każdego ucznia modlitwy Chrystusa. W codziennym czytaniu Pisma Świętego osoba wierząca szuka odpowiedzi na wiele pytań dotyczących swojego życia. Szuka światła w trudnych chwilach, których nie brakuje w życiu prawdziwego ucznia Chrystusa. Guigo kartuzjanin w swoim dwunastowiecznym dziele Drabina mnichów napisał: "Szukaj przez czytanie, a znajdziesz przez medytację; zapukaj do

modlitwy, a zostanie dla ciebie otwarta przez kontemplację."

W życiu ucznia Chrystusa Chrystus jest jego centrum. Ważne jest, aby Jego uczeń był pokorny i zawsze stał w prawdzie. Papież Franciszek powiedział: "Ważne jest, aby nie miał podwójnego serca (...). Nie może być podwójnego serca; lecz musi to być proste, zjednoczone serce, tak by nie był tu i tam, lecz był szczery wobec siebie i innych. Dwulicowość nie jest chrześcijaństwem. Dlatego Jezus modli się do Ojca, aby uczniowie nie popadli w duchowość świata. Albo jesteś z Jezusem, z duchem Jezusa, albo z duchem świata."

Możemy zapytać: co daje bycie uczniem Jezusa? Może być tylko jedna odpowiedź: Jezus daje nam prawdziwe życie. Wola Jezusa to nasza wolność i szczęście.

Moim zdaniem

Potrzeba silnej wiary

Wiara katolicka, jako jedyna, jest prawdziwą drogą do zbawienia – jeszcze niedawno takie stwierdzenie było oczywiste dla wierzących i nie wywoływało kontrowersji w tych kręgach. Dziś niewielu ma odwagę, by powiedzieć to głośno i publicznie. Co się stało? Propaganda medialna sprawiła, że teraz uważamy takie twierdzenie za niemal nietolerancyjne i duszące dla innych sposobów postrzegania świata. Czy naprawdę musimy brać pod uwagę osoby, które głoszą ciemność?

Samoograniczenie jest nam teraz narzucane jako nowe rozumienie tolerancji. W rzeczywistości jednak jest to dowód na to, że gnoza – antychrześcijańska i kabałistyczna – otacza nas ze wszystkich stron, a nawet zdołała przeniknąć do wnętrza naszej wspólnoty. W Czwartek Wniebowstąpienia, pokolenie temu, byłoby tylu wierzących, którzy uczestniczyli we Mszy Bożej, co w niedzielę. Teraz? Sześciu z "wiernych" uczestniczy w dwóch Mszach w środę/czwartek! Subtelna i podstępna propaganda liberalnych mediów oszukuje nasze społeczności "by wierzyły w cokolwiek"¹ przed Bogiem.

Widzę, że sceptycznie się uśmiechasz – nie, nie zwariowałem i nie dołączyłem do żadnej sekty spiskowych wariatów. Wkrótce pokażę, że myślenie opisane powyżej jest bliższe rzeczywistości niż bełkot o "marksizmie naukowym", "ekologizmie" czy innych irracjonalnych quasi-religijnych sektach.

Jeśli jesteś obrażony w imię Chrystusa, jesteś błogosławiony, ponieważ Duch chwały i Boga spoczywa na tobie. (1 Piotra, 4:14)

Poprawiając cytaty przypisywany G. K. Chestertonowi: "Jeśli nie wierzysz w Jezusa Chrystusa, będziesz skłonny uwierzyć w największe bzdury"² – to kolejne zdanie obecnie uznawane za niepoprawne. Wkrótce trudno będzie publicznie powiedzieć pozdrowienie: "Chwała Jezusowi Chrystusowi – na wieki wieków."

Codziennie słyszymy o nowych aktach profanacji i atakach na parafie katolickie – niemal niewiarygodnie – w krajach takich jak USA, Kanada czy Polska. W całej Europie wrogość wobec katolików narasta, a herezje mnożą się w samym Kościele. Wierni zaczynają obawiać się, że wkrótce – jak po Akcie Zwierzchnictwa w 1534 roku w Anglii lub pod komunizmem w Europie Wschodniej – przyznanie się do katolicyzmu będzie traktowane jako akt osobistej odwagi. Dziś

¹ & ² "Pierwszym skutkiem niewiary w Boga jest wiara w cokolwiek", por. Emile Cammaerts, The Laughing Prophet, 1937.

państwo faworyzuje judaizm ponad wszelką cenę, traktuje islam z delikatnością, podczas gdy najważniejsza religia Europy jest wyśmiewana w mediach, teatrach i przez różne celebryty. Prowokatorzy nauczyli się, że katolicy są skromni, trzymają się nisko i nieśmiało znoszą każdą zniewagę. Dodatkowe zamieszanie siał "mądrość" twierdząca, że zbawienie istnieje poza Panem Jezusem i że niektórzy "wybrani" rzekomo mają inną drogę do niego. Zdrowy katolicki rozum mówi nam, że tak nie jest, że nie ma zbawienia poza Jezusem Chrystusem! A wszystkie gnostyckie herezje prowadzą tylko na manowce. Takie jak te, które doświadczył Jakub Frank, który rozkoszował się złem i skandalem, a któremu Olga Tokarczuk³ zbudowała swego rodzaju pomnik swoją powieścią "*Księgi Jakuba*", z której wynika jedynie, że nie rozumiała, kim Frank naprawdę był i czym się zajmował.

Gdyby nie wzmożone zainteresowanie pismami żydowskich mistyków, nie wiedzielibyśmy też, że założyciel sekty Chabad-Lubawicz, XVII-wieczny rabin Shneur Zalman z Liady – napisał w swoim "dziele" *Tanya*⁴, że Żydzi posiadają dwa rodzaje duszy: boską i zwierzęcą, podczas gdy wszyscy inni gojowie⁵ charakteryzują się jedynie zwierzęcą duszą. Jak więc można usiąść do fałszywie ekumenicznych rozmów z zwolennikami takich rasistowskich rewelacji?!

Dlaczego fałszywie wpaja się nam, że to katolicy musimy ustąpić, wyrzec się prawd wiary w imię rzekomej zgody z kimkolwiek? Powinniśmy jedynie kontynuować misję apostołską i nawracać pogan na Jedną Prawdę, która daje im szansę na zbawienie. W sprawach naszej wiary musimy być nieustępliwi, **dla własnego dobra** i dla dobra tych, z którymi rozmawiamy. To nie są żarty, bo stawką są najważniejsze sprawy. Nasi rodzice i dziadkowie – słysząc takie słowa – tylko wzruszyli ramionami; dla nich byłoby to oczywiste i niepodważalna prawda. Co więc się stało teraz, gdy trudniej jest nam wypowiadać tak oczywiste twierdzenia? Dziś promowana jest wiara, która daje ponad wszystko słabą wiarę – podczas gdy potrzebna jest silna wiara, taka, która ratuje pogan wokół nas.

Tony Wood

Modlitwa

Prosimy, pamiętajcie, by modlić się za tych, którzy są chorzy, potrzebują lub prosili o nasze modlitwy: Andrew McLaughlin, Claire Wiggins, Russell Carroll, Lucy Cunningham, Tommy McGrory Senior, Lilian Cox, Sarah Carmichael i Doleen Durnin.

Proszę, modlicie się o Aidanie Wilsonie i wszystkich, których rocznice przypadają w tym czasie.

Wiadomości i wydarzenia

Druga kolekcja dotyczy Communication Sunday.

Dołącz do nas na herbatę i kawę w sali po niedzielnej Mszy. Serdecznie witamy gości i z przyjemnością podzielimy się z Wami naszą gościnnością. Mamy nadzieję, że się tam zobaczymy!

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

parafia diecezji R.C. Argyll i Wysp; Charitable Trust, zarejestrowana szkocka organizacja charytatywna, SC002876
Proboszcz: ks. A. Wood, św. Kieran, Campbeltown; Tel. 01586 55216

³ Zdobyła nagrodę Nike za swoją książkę oraz otrzymała Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury w 2018 roku, Komitet Noblowski!

⁴ Żydowski tekst, wciąż dostępny – <https://www.sefaria.org/texts>

⁵ określenie na nie-Żyda, czasem w pejoratywnym sensie.